

7 AUGUSTUS 2016 – NEGENTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

WIJSHEID 18, 6-9

De nacht van de uittocht uit Egypte was aan onze voorvaderen tevoren aangekondigd. Zo konden ze vol vreugde de vervulling verwachten van de beloften waarop ze vertrouwden. Zo kon uw volk ook uitzien naar de redding der rechtvaardigen en de ondergang van hun vijanden. De straf die Gij onze vijanden deedt ondergaan werd voor ons, uitverkorenen, een zege.

De kinderen der vromen hadden immers in stilte het offermaal gebruikt, en zich met een heilige belofte verplicht dat ze gelijkelijk het goede zouden delen en de gevaren trotseren, en daarom hadden de vromen reeds hun oude liederen aangeheven.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEËN 11, 1-2.8-12

Het geloof is een vaste grond van wat wij hopen, het overtuigt ons van de werkelijkheid van onzichtbare dingen. Om hun geloof zijn de ouden met ere vermeld.

Door het geloof heeft Abraham gehoor gegeven aan de roeping van God, en ging hij op weg naar een land dat bestemd was voor hem en zijn erfgenamen. Door het geloof heeft hij als vreemdeling vertoefd in het land dat hem beloofd was; hij woonde er in tenten, evenals Isaäk en Jakob, die dezelfde belofte erfdien; want hij zag uit naar de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en de bouwster is.

Door het geloof heeft ook Sara, ofschoon haar tijd al lang voorbij was, de kracht tot vruchtbaarheid ontvangen, want zij wist dat Hij die de belofte had gedaan, zijn woord zou houden. Daarom is dan ook aan één man, en nog wel in zijn hoge ouderdom, een nageslacht gegeven, talrijk als de sterren aan de hemel, ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee.

EVANGELIE

LUCAS 12, 32-48

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Wees niet bevreesd, kleine kudde; het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te schenken. Verkoopt uw bezittingen en geeft aalmoezen; verschaft u beurzen die niet verslijten, en verwerft een onuitputtelijke schat in de hemel, waar geen dief komt en geen mot hem bederft. Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.”

„Houdt uw lendenen omgord en de lampen brandend! Gedraagt u als mensen die wachten op de terugkomst van hun heer die naar de bruiloft is om, als hij aankomt en klopt, hem aanstonds open te doen. Gelukkig de dienaars die de heer bij zijn komst wakende zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u: hij zal zich omgorden en hij zal hen aan tafel nodigen en langs hen gaan om te bedienen. Al komt hij ook in de tweede of de derde nachtwake, gelukkig de dienaars die hij zo aantreft. Begrijpt dit wel: als de eigenaar van het huis wist op welk uur de dief zou komen, zou hij niet laten inbreken in zijn huis. Weest ook gij bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht.”

Petrus vroeg nu: „Heer, bedoelt Gij deze gelijkenis voor ons of voor iedereen?”

De Heer sprak: „Wie zou die trouwe en verstandige beheerder wel zijn, die de heer over zijn dienstvolk zal aanstellen om hun op de gestelde tijd hun rantsoen koren te geven? Gelukkig de knecht die de heer bij zijn aankomst daarmee bezig vindt. Waarlijk, Ik zeg u: hij zal hem aanstellen over alles wat hij bezit. Maar zegt die knecht bij zichzelf: mijn heer blijft nog wel een poosje weg, en begint hij de knechten en dienstmeisjes te slaan, en gaat hij zich te buiten aan spijs en drank, dan zal de heer van die knecht komen op een dag dat hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet kent; en hij zal hem met het zwaard straffen en hij zal hem zo het lot doen ondergaan van de ontrouwen.”

„De knecht die de wil van zijn heer kende, maar geen beschikkingen trof noch handelde volgens diens wil, zal zwaar getuchtigd worden. Wie echter in onwetendheid dingen heeft gedaan die tuchtiging verdienen, zal slechts licht gestraft worden. Van ieder aan wie veel is gegeven, zal veel worden geëist; en van hem aan wie veel is toevertrouwd, zal des te meer worden gevraagd.”

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

De hemel te rijk

EVANGELIE • Hoe verwerf je blijvende rijkdom in het hemelse Koninkrijk? Wie vraagt zich dat nog af? Het antwoord is hoe dan ook tegendraads: verkoop je bezit en geef weg wat je niet nodig hebt. Je hart zal verpand zijn aan de hemelse schat die je daarvoor in ruil wordt geschonken. Weg dus met de grote voorraadschuren (zie vorige zondag). Ontmantel de hebzucht en herverdeel de rijkdom, dat is wat ons in het aardse rijk te doen staat. Het zal een uittocht uit de slavernij zijn en een einde maken aan het gedans rond het gouden stierkalf.

Aartsmoeilijk is dat antwoord. Zeker in een tijd waarin we ons door een uitvaartverzekering zelfs kunnen verzekeren tot in de dood: voor een schat in een akker waar de mot alles bederft. Of in een tijd waarin CEO's schaamteloos betreuren dat „Quality time together komt vóór geld verdienen”. De moderne vrouw is veeleisender geworden voor de man en daardoor krijgen mannen minder ruimte om te ondernemen. De hemel is dus toch vrouwelijk, denk ik dan. Ik kies voor haar!

Maar, „Wie zijn bezit verkoopt, heeft daarmee nog niet de garantie dat hij met zijn hart in de hemel is”, schreef exegeet Gijs Bouwman eertijds. Er is ook waakzaamheid en trouw nodig. Daarover gaat het in het vervolg van dit evangelie. Merk op dat Jezus – nog steeds op de weg naar Jeruzalem – tot zijn leerlingen spreekt. En dat ze toen ook een kleine minderheid vormden in de hen omringende wereld.

Waakzaamheid is nodig met het oog op de terugkomst van de Mensenzoon. Het is zoals bij een heer die naar een feest is en verwacht dat bij zijn onaangekondigde thuiskomst de dienaren klaar staan om hem te ontvangen. Zalig zijn zulke dienaars, want bij zijn terugkeer worden de rollen omgekeerd: de heer des huizes zelf zal hen bedienen. In de nacht waarop het leven wordt opgeëist van de rijke dwaas staan de ware volgelingen paraat voor de Mensenzoon. Zoals monniken doen in de nacht. Zij staan op om te bidden en te waken als voorbereiding op de dag van de komst van de Heer. Hoe klaarwakker zijn wij in de wereld als zijn volgelingen?

„Geldt dat alleen voor ons of voor iedereen?” De Petrusvraag krijgt niet echt een antwoord. Alle huismeesters die de wil van de Heer kennen, dienen trouw en verstandig om te springen met datgene en diegenen die hen werden toevertrouwd. Zij hebben een grote verantwoordelijkheid die bij nalatigheid zal worden afgestraft. Ze zullen het geweten hebben.

Het tijdstip van de terugkomst van de Mensenzoon weten we niet. We kennen wel zijn wil. Die kennis vormt de maat voor onze verantwoordelijkheid. De gelijkenis geldt dan ook voor iedereen aan wie veel gegeven en is toevertrouwd. Zo komen ook wij in de schoenen van Petrus te staan. Hopelijk zijn die ons niet te nauw.

EERSTE LEZING • Ondanks de slavernij in Egypte wist het joodse volk zich gedragen door de belofte van God aan Abraham. De straf die Egypte daarvoor moest ondergaan, werd beschouwd als een zege voor het eigen volk. God met ons! Ook in de concentratiekampen van de Tweede Wereldoorlog – waarbij het leek dat diezelfde joodse God van kamp had gewisseld – bleef dat vertrouwen doorwerken en werd er uitgezien naar redding.

De belofte is wederkerig. Bevrijd uit de slavernij staat het volk van God aan het begin van een lange weg die leidt door de woestijn en hen brengt naar het beloofde land. Het is een leerschool voor vrijheid. In het mulle zand is de verleiding groot om op de stappen terug te keren. Na een rondedans bij het gouden stierkalf terug naar de gevulde vleespotten! We zijn liever slaaf dan heilig. Om de belofte indachtig te houden, is het daarom goed de liederen van de voorouders te zingen. Zo d'ouden zongen het heilig gebod in acht te nemen en te delen in elkaars voor- en tegenspoed. Het brengt de nacht van de bevrijding in herinnering. En de zege. LEZING UIT HEBREEËN • Deze brief is de volgende vier weken onze leesgids. Eigenlijk niet echt een brief, veeleer een herderlijke aanmaning of exhortatie, zoals paus Franciscus er geregeld een schrijft. De Hebreëen zouden christen geworden Joden kunnen zijn, maar het opschrift is wellicht niet oorspronkelijk. In het stuk dat voorligt, wordt het geloof als grond van onze hoop benoemd. Dat geloof gaat terug tot Sara en Abraham. Zij zijn de aartsdragers van de belofte waarvan wij de erfgenamen zijn. Wij zijn van hun gezin.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 8 augustus: Ezechiël 1, 2-5.24-28 en Matteüs 17, 22-27 • Dinsdag 9 augustus: Hosea 2, 16b.17b en Matteüs 25, 1-13 • Woensdag 10 augustus: Tweede Brief aan de Korintiërs 9, 6-10 en Johannes 12, 24-26 • Donderdag 11 augustus: Ezechiël 12, 1-12 en Matteüs 18, 21 — 19, 1 • Vrijdag 12 augustus: Ezechiël 16, 1-15.60.63 of Ezechiël 16, 59-63 en

Matteüs 19, 3-12 • Zaterdag 13 augustus: Ezechiël 18, 1-10.13b.30-32 of Matteüs 19, 13-15 • Zondag 14 augustus (Twintigste zondag door het jaar) Jeremia 38, 4-6.8-10 – Brief aan de Hebreëen 12, 1-4 – Lucas 12, 49-53.

EUCCHARISTIE OP RADIO | 7 augustus, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de parochie Sint-Vincentius Martelaar in Ecklo. EUCCHARISTIE OP TV | 7 augustus, 10.30 uur, KRO via NPO 2 (Nederland 2): vanuit de Sint-Martinusparochie in Sneek, in Friesland.